

Érdekes vendégünk volt

Richard M. Nixon, az Egyesült Államok volt alelnöke, aki július hó közepén magánemberként 3 napot töltött Budapesten, családjával együtt. Abban, hogy valóban magánemberként tartózkodott nálunk, nincs okunk kételkedni, bizonyos azonban, hogy európai körútjának — melynek egyik állomása volt a budapesti látogatás is — elég jelentős publicitása volt. Ezt igazolja az a körülmény is, hogy néhány külföldi újságról, közöttük a New York Times igen ismert tudósítója Mr. Underwood ezidőben szintén Budapesten tartózkodott.

Vendéglátóipari szempontból annyiban volt jelentősége Nixon látogatásának, hogy neki valóban volt lehetősége arra, hogy összehasonlításokat tegyen — múltban betöltött igen magas pozíciójánál fogva — a világ legelső szállodáival és éttermeivel. Bennünket természetesen érdekel, hogyan üt ki számunkra ez az összehasonlítás és hogyan értékelte az előkelő látogató a mi szolgáltatásainkat.

Egy magyar újságírónak adott nyilatkozatában kijelentette: „kormányaink között sok véleménykülönbség lehet, de remélem, hogy a két nép közötti kapcsolatok szorosabbá válhatnak, ezért szorgalmazom a kölcsönös turista látogatásokat.” Ugyanebben a nyilatkozatban erősen hangsúlyozta, milyen fontos turisztikai szempontból a lakosság magatartása. Budapesten pedig az emberek mindenütt nagyon barátságosak, szívesek, segítőkészek. Vendégekönnyűnkbe írt bejegyzésében is a szálloda nagyon udvarias és barátságos személyzetéről emlékezik meg, akik budapesti tartózkodásukat olyan nagyon kellemessé tették.

Régóta hangsúlyozzuk, hogy a mi vendéglátásunk különleges charmeja a szívélyesség, a vendéggel való érintkezés közvetlensége, azok a tényezők, amikkel jelentős sikereket érhetünk el.

Ehhez járul még természetesen a kitűnő magyar konyha és a külföldiekre mindig nagy hatást gyakorló népi zene. Mindezek kellemes változatosságot jelentenek a tömeges idegenforgalom lebonyolítására épült külföldi szálloda-óriások precíz, színvonalas, de személytelen szolgáltatásaival szemben.

A Nixon-család rövid itt tartózkodása alatt meglátogatta a Margitszigeti Nagyszállót, Vörösmarty Cukrászdát, Kis Royalt, Mátyás Pincét és amint elutazásuk előtt közölték, mindenütt nagyon jól érezték magukat, csak amint tréfásan megjegyezték, a hölgyek vonalai voltak erősen veszélyeztetve. Tudomásul kell vennünk, — nemcsak Nixonékkal kapcsolatban —, hogy Amerikában és Európában nagy részében délen az úgynevezett

light — lunch (könnyű ebéd van divatban és hiba volna délből magyar ételkülönlegességeket erőltetni. Ezeknek a könnyű ételeknek váiasztékát kell bővíteni sok ta'áékonyssággal, mert bizony néhány fontos kellő: pontosan ezen a téren nem áll rendelkezésre. Nixonék náinuk is, másutt is megízlelték néhány magyar különlegességet és ezek nagyon ízlettek nekik. — Legnagyobb sikere azonban a gyümölcsnek (sárgadinnye, málna, őszibarack) és a salátáknak volt. Különösen paradicsomunk, zöldpaprikánk nyerte meg tetszésüket s mint mondták, náluk Californiában gyönyörű gyümölcs és főzelékféle tere, de a mieink flavourja (zamatja) különb annál. A hölgyek kedvenc itala a meggy-lé volt.

Néhány epizód: Nixon, mint minden amerikai közéleti ember, sohasem feledkezik meg a publicity rendkívüli jelentőségéről. Alighogy megérkezésekor a szálloda bejáratánál üdvözöltem, meglátva az ott álló kisebb csoportot, hozzájuk lépett, mindenkiel kezefogott és autogrammokot adott. Utána az Egyesült Államok ügyvivőjével rövid sétára indult a Gellérthegy felé, ahol megismétlődtek az előbbi jelenetek. Ha valamelyik vendég le akarta fényképezni, azonnal beállt úgy, ahogy azt kívánták. Ez számunkra kicsit szokatlan, idegenszerű, de hát ahány ház, annyi szokás.

Egyik este a MOM-ban bemutatót tartott a népi együttes. 8-kor kellett volna oda indulniok de a Lakatos zenekar muzsikája annyira lekötötte őket, hogy a korai vacsora után még sokáig az étteremben maradtak s csak nagy késéssel indultak el. Nixon megkért, írjam fel a zenekar nevét, mert szeretné ha kimenének az Egyesült Államokba, ezt ő maga fogja szorgalmazni.

Családjával együtt, az IBUSZ vezető kíséretében meglátogatta a Margitszigeti Nagyszállót is. Különösen tetszett neki a kerti cukrászda és annak ügyes, a racionális munkát elősegítő pultja. Az étteremről megállapította, hogy az valóban nagyon szép. A kerthelyiséget le is fényképezte.

Elutazásakor Nixonné melegen megköszönte a számára vásárolt, angol nyelvű magyar szakácskönyvet, amelyet — mint mondotta — gyakran fog használni és újból hangsúlyozta, milyen jól érezték itt magukat. Nixon pedig arra kért, fogadjuk hasonló szívélyességgel azokat a vendégeket, akiket nagy számban fog hozzánk küldeni. Kilátásra helyezte továbbá, hogy egy hozzám intézett levélben fog benyomásairól megemlíkezni.

Eorgida Endre

Budapestre vonatkozó újságcikkek

OSZTÁLYOZÁS

Szerző: Borcsida Endre

Cím: Érdekes vendégünk volt.

Forrás: Vendéglátás

1963. aug.

(Hely)

(Idő)

(Köl. v. függ.)

(Oldal)

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1963"

Személy

Helyszám